

[Holger Larsen.]

kasserne, hvorved man har faaet Sygekasserne til at aabne; men helt undgaaet Overgangsbestemmelser har man naturligvis ikke. Jeg har allerede nævnt en Del af dem, og nu skal jeg gøre opmærksom paa enkelte andre.

§ 73 indeholder nogle af disse Overgangsbestemmelser. I de fleste Tilfælde, jeg kan godt sige i saa godt som alle Tilfælde, sker der jo ved en Omregning, fordi dette Lovforslag bestemmer, at der omregnes straks, naar Loven er vedtaget, en Forhøjelse af samtlige Takster, men naturligvis sker dette ikke for den graduerede Invalidrente. Altsaa, hvis Invaliden har for høj en Indtægt, og der skal gradueres, maa Renten gaa nedad; og for at ikke dette skal komme alt for pludseligt, er der sat en Bestemmelse ind i § 73, hvorefter Renten kun kan nedsættes med en Tiendedel af Grundbeløbet hvert Aar. Det vil saaledes tage ni Aar, forinden man bringer dette Grundbeløb ned til den laveste Rente.

Det er en overordentlig human Bestemmelse overfor disse Mennesker, som trods alt alligevel har en vis Indtægt, som slet ikke behøver at være saa ringe. Men naar man stiller sig saa human overfor disse Folk og siger, at Renten ikke skal gaa for hurtigt ned, mener jeg, at man overfor Invaliderne paa Landet bør udnytte 5 pCt. sBeløbet i allerhøjeste Grad for at udvise samme Humanitet, som man viser her.

Endvidere siger § 73, at Invaliderentyndere, der nu faar Tillæg, er berettigede til Hjælpeløshedstillæg efter denne Lov, men Retten skal inden et Aar prøve, om de opfylder Betingelserne.

Invaliderentyndere, der har betalt forhøjet Præmie, faar Renten beregnet efter de hidtil gældende Regler indtil deres fyldte 62de Aar. Desuden findes der en Bestemmelse, som tillader Kommunalbestyrelsen under særlige Forhold at bevilge Aldersrente til Personer i 60 Aars Alderen, der efter denne Lovs Ikrafttræden er fyldt 55 Aar, og denne Aldersrente skal ydes med samme Sum som for 65-aarige. Thi vel er det sandt, at den Slags Personer kan sende Ansøgning ind til Invalideretten om at faa deres Arbejdsevne bedømt og maaske saa kan faa Invaliderente — og Invaliderente er jo det samme som Aldersrente —, men det er jo saaledes, at hele Systemet er nyt og uprøvet, og overfor et saadant nyt, uprøvet System er det meget naturligt, at man har ønsket at se nogle af Virkningerne først, forinden man vil undvære en saadan Bestemmelse.

Hvis den ikke er nødvendig, hvis man kan gaa Invaliderentens Vej, skader Bestemmelsen ikke, og kan man ikke i alle Tilfælde gaa den, har Kommunerne da her en Ret til at hjælpe saadanne Mennesker. Skulde det vise sig ud i Fremtiden, at Følgen af hele dette System er en saadan, at Bestemmelsen bør bibeholdes, bør man naturligvis lave den permanent.

Ogsaa overfor Personer, der ikke har kunnet blive syge- eller invalideforsikrede paa Grund af svigtende Helbred, har Kommunalbestyrelsen denne Ret, men her er den gjort permanent, selvfølgelig, for disse Personer vil altid eller dog som oftest være trængende dertil.

Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at de, hvis Sygehjælp i Sygekasserne udløber — og det er en Bestemmelse, der ogsaa omfatter de gamle —, vil kunne faa det fornødne uden Fattighjælps Virkninger og med samme Refusion som i Aldersrenteloven.

Da Ministeren ret udførligt har gjort Rede for Udgifternes Størrelse og har bilagt det med et meget stort Talmateriale, og det samme gælder med Hensyn til Refusionerne, skal jeg herom kun udtale, at det forekommer mig ikke, at disse Udgiftsstigninger kan virke afskrækkende. En Stigning paa 9 Mill. Kr., fra 76 Mill. Kr. til 85 Mill. Kr., synes jeg ikke, naar alle disse Goder gennemføres, naar hele denne Forsorg bliver lagt regelret til Rette, og Meningsløshedene i vor nuværende Forsorg bliver kastet bort, og vi faar noget, der i Virkeligheden er godt, man kan være forskrækket over. Den vil betyde en Stigning i Udgifterne for Staten paa 5½ Mill. Kr. og for Kommunerne paa 3½ Mill. Kr.; og hertil kommer i en Overgangsperiode 5½ Mill. Kr. for Staten og 2 Mill. Kr. for Kommunerne. Samtidig sker der en Præmieforhøjelse for Invaliderne paa 1 Mill. Kr. og for Arbejdsgiverne paa ¾ Mill. Kr.

Dette Lovforslag har ligget saa længe paa Tingets Bord, at de ærede Medlemmer har haft Lejlighed til at læse det og sætte sig ind i det. Jeg tror, de vil erkende, at det vil betyde, saaledes som det staar i Bemærkningerne, at man i Fremtiden, navnlig for Kommunernes Vedkommende, vil spare en Mængde Penge, som nu af Kommunerne ydes til hele det Befolkningslag, som der her er Tale om, paa den ene eller den anden Maade. Jeg skal kun pege paa, at saadan Hjælp ydes f. Eks. i Øjeblikket til Invalider med mange Børn, og det er ikke smaa Beløb, og den ydes til en Række Personer, som ikke er syge- og invalideforsikrede, til Hospitalsophold og